

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט צוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת תזריע מצורע
ג' אייר תשע"ג - מוקי אבות ב'
גליון תר"א

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

9:06	8:48	7:37	לאנדאן
8:21	7:47	6:46	בני ברק
8:24	7:44	6:30	ירושלים
8:46	=	7:17	בארא פארק

בפרשתו [תזריע] כי אצל המצורע "והתגלח" (יג, לג) עם ג' גדולה, והוא כלל גדול שכל דבר בא ללמוד וללמוד, בתורה אי' פשטעא"ס ויכול שהוא מרמז שכשהילד מגיע לגיל ג' שנים זהו הזמן לעשות לו תגלחת שיעשו לו פאות, וכן

שיחת קודש מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פניני קודש על ענווה ושפלות רוח
בארא פארק - ארה"ב

ואם יכניע עצמו תחול עליו קדושת הירדן וע"י טבילה במקוה הירדן שבעה פעמים, וכמתאמרי' משמיה דהייליגע זיסע מרן רבי דוד מלעלוב מהו סוד המקוה, שמתכופפים עוד

ועוד ועוד עד שמגיעים ושוב מתכופפים בהכנעה גמורה. וזה העיקר לא להיות בגאווה אלא רק בהכנעה ושפלות הרוח שע"ז זוכים לטהרת המקוה ולכל הישועות, כי אם רח"ל טובל בגיאות הרי הוא טובל ושרץ בידו, אלא מידה טובה מרובה ע"י ההכנעה זוכה לטהרה ולכל הברכות וכל הישועות.

הנה נעמן הזה בא בתחילה עם גיאות גדולה ואמר בזלזול: "הלא טוב אמנה ופרפרה נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרת", מה הוא שלח אותי לנהר פשוט, והוא חשב שישלחהו לאיזה נהר מפואר עם המראות המיוחדים והמפוארים ומה שלחני לנהר פשוט לטבול, לאחר שגמר את הבליו לומר, אמרו לו עבדו וכך מרומז שכדאי הוא לו להכניע עצמו ולהקשיב לדברי הקדוש עליון הנביא אלישע, נעמן ראה שהוא מלא בצרות ובלית ברירה הלך וטבל בנהר ז' פעמים בירדן, והכניע עצמו על אף שהוא היה שר צבא ארם, ואז חל עליו קדושת וברכת הצדיק, וזכה לישועה, שראה שכל דיבורי הצדיק הם תורת אמת.

לאחר כל זאת כשראה אלישע שהוא באמת חוזר למוטב הלך ודיבר עמו הוא בעצמו "ויבוא ויעמוד לפניו" כי נעמן בא להכנעה גמורה, ועזב את כל הע"ז ושבתשובה שלימה.

כל הישועות תחילתם בענווה ושפלות רוח, ופרשה זאת ה' טהרה וע"י ענווה ושפלות רוח זוכים לישועות של ה' טהרה ולהכנעה ולטהרה ואמיתית.

השי"ת יעזור שע"י ענווה ושפלות רוח שיהא לנו הדעת האמיתית והנכונה לילך בדרך האמיתית בענווה ואמיתית ושפלות רוח אמיתית וכולנו נתקדש ונטהר כדבעי ונחזור בתשובה מאמת מאהבה אויף א זיסן אופן אוף אייביג, ועשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך לעשות בלבב שלם.

דברי תורה ממורינו הגה"צ המשפיע אב"ד דקהילתנו שליט"א

אשה כי תזריע וילדה זכר (יב, ב).
ברש"י, אשה כי תזריע, אמר ר' שמלאי כשם שיצירתו של אדם אחר כל בהמה חיה ועוף במעשה בראשית, כך תורתו נתפרשה אחר תורת בהמה חיה ועוף.

וכבר עמדו בזה לבאר הכוונה בזה ומה תלוי תורתו ביצירתו, וי"ל בעוה"ל"ת דהנה טעם יצירת האדם לאחר בהמה חיה ועוף היא כדי שיבא האדם אל המוכן לפניו, וכדאיאת (פנהדין לה) ת"ר אדם נברא בערב שבת, ומפני מה וכו' ד"א כדי שיכנס למצוה מיד, ד"א כדי שיכנס לסעודה מיד, משל למלך בשר ודם שבנה פלטרין ושייכלין והתקין סעודה, ואחר כך הכניס אורחיו, עיי"ש. ורש"י פי' כדי שיכנס למצוה שבת.

ואולי י"ל דשני הטעמים שיכנס למצוה ויכנס לסעודה שייכים זה לזה, דמי"ש שיצירתו באחרונה היא משל לבא לסעודה מוכנת בפלטרין של מלך, הכוונה בזה שכל מה שצריך האדם לצורך חיותו הכינו לו עוד טרם בואו לעולם, כדי שיתקיים ויהי האדם לנפש חיה מיד בבואו לעולם, לזאת הכינו הכל עוד קודם מציאתו של האדם, כי בלי כל הדברים האלו אינו קרוי אדם כי האדם החי הוא הנקרא אדם, והוא הכוונה גם במה שאמרו שיכנס למצוה מיד, שלכן נברא קודם כל הבריאה דומם צומח וחי שבכל אלו יש מצוות התלויות בהן, והאדם נברא כדי לתקנם ע"י קיום המצוות התלויות בהם, וכל המצוות האלו הם עיקר חיותו וקיומו של האדם ובקיום המצוות נקרא אדם חי ובלעדיהם אין לו חיות, כי הם חיינו ואורך ימינו, ולפי"ז הסעודה והמצוה ענין אחד הם, שכשם שהסעודה היא חיותו של גוף האדם כן המצוה היא חיותו של נפש האדם ונבראו הם קודם לאדם כדי שיבא האדם אל המוכן לו לחיותו, וזהו כשם שיצירתו אחר כל בהמה חיה ועוף, שכמ"ש הטעם בזה שהדברים שנבראו קודם הם המשך בעמ' ב' המשך

תולדותיו בקצרה

הרה"ק רבי ישעיה שטיינר זי"ע, נולד בשנת תרי"ב נפטר בג' אייר תרפ"ה ונטמן בעירו קרעסטיר.

היה שמשו ונאמן ביתו של הרה"ק רבי צבי הירש מליסקא זי"ע מח"ס אך פרי תבואה ותלמידו של הרה"ק הדברי חיים מצאנז זי"ע. עם פטירת רבי צבי הירש, החל להתפרסם צדיק פועל ישועות ורכבות חסידים נהרו אליו, ביניהם רוב תלמידיו של רבו. על אף גדולתו, המשיך לנהוג באותה תמימות שנהג בה קודם, ואף חתם את שמו כמי שהיה שמשו של רבי צבי הירש מליסקא.

הגוי שהוכה בסנוורים

מסופר על יהודי שהיגר לארצות הברית והתעשר שם ממכבסה שקנה, לימים פתחו צמד איטלקים מכבסה מול המכבסה שלו והחלו מקפחים את פרנסתו, לאחר זמן החלו שני האיטלקים אף לאיים על היהודי כי יסגור את המכבסה ויתן להם מונופול על עסקי הכביסה באזור.

באחד הימים הגיע יהודי מהונגריה אל ביתו של בעל המכבסה וכאשר שמע על צרתו אמר לו כי הוא נוסע כעת חזרה להונגריה שם יושב הצדיק רבי ישעיה'לה קערסטירער שידוע כבעל מופת, ואם כן מציע הוא לו שישלח עמו קוויטל (מכתב - פתק) אל רבי ישעיה'לה שיתפלל בעדו, בעל המכבסה שמח להצעה ומיהר לכתוב על צרתו אל רבי ישעיה'לה ואל הקוויטל צירף פדיון נאה, היהודי ההונגרי שב לארצו ובעל המכבסה נותר בצרתו, המכבסה של האיטלקים היתה מפוארת ומשוכללת ומשכה לקוחות רבים מהמכבסה שלו ופרנסתו הלכה והצטמצמה.

לאחר תקופה הגיע היהודי ההונגרי שוב לארצות הברית והביא לבעל המכבסה קמיע שנתן עבורו רבי ישעיה'לה כסגולה לשמירה והצלחה, היהודי הוסיף ומסר כי רבי ישעיה'לה אמר שיפתח את הקמיע בזמן שיראה לו לנכון, בעל המכבסה נטל את הקמיע וציפה לישועת ה'.

צמד האיטלקים שנכחו לראות כי היהודי אינו

סוגר את המכבסה החליטו לנקוט בפעולה, הם שכרו במזמן רב פושע כושי על מנת שישרוף את המכבסה של היהודי,

עם רדת הלילה הגיע הכושי לרחוב שבו עמדה המכבסה והחל מחפש אחריה, הפושע צעד ברחוב הלך ושוב ולא הצליח למצוא את המכבסה, למרות חיפושיו והסימנים שמסרו לו צמד האיטלקים המכבסה לא אותרה כאילו בלעה אותה האדמה, בצר לו עצר הכושי עובר אורח ושאל אותו היכן המכבסה, אותו אדם הצביע לתומו על המכבסה הגדולה והיפה של האיטלקים והפושע ללא היסוס נגש אליה שפך מלא הפך נפט והצית את המכבסה.

למחרת בבוקר גילו האיטלקים כי נפלו בבור שחפרו לעצמם, המשטרה שחקרה את מקרה ההצתה תפסה את המציט שעד מהרה נשבר בחקירה וסיפר כי טעה והיה אמור לשרוף את המכבסה שממול בשליחותם של האיטלקים,

האיטלקים נאסרו על אתר וליהודי היתה הרווחה, כעבור שנים נפטר רבי ישעיה'לה ובעל המכבסה החליט שכעת זהו הזמן המתאים לפתוח את הקמיע, בחרדת קודש פתח היהודי את הקמיע ובו מצא כתוב את הפסוק "ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנוורים, מקטון ועד גדול, וילאו למצוא הפתח". והיה לפלא.

הכהן הגדול

מסופר, כי בימי הישמח משה, לא היה כהן יכול לדור בקערעסטיר, כי כל כהן שהיה בא לגור שם לא היה מוציא שנתו, ובאו אל הרה"ק בעל ישמח משה מאוהעל, והוא שלח לשם את רבי ישעיה שיקבע את דירתו שם, ומאו והלאה כוהנים גרו שם בלי הפרעה. והוא האריך ימים שם עד שנפטר בשנת תקפ"א. מני אז נקרא בפי כל, רבי ישעיה הכהן הגדול.

מעשה פלא שהתרחש לפני חודש

התפרסם השבוע סיפור מיוחד שארע לפני כחודש בקערסטיר:

קבוצת אברכים שבתה בבית הכנסת האורחים בעיירה בשבת פרשת כי תשא, שחל בכ" אדר. הקבוצה תכננה להמשיך משם במוצ"ש לפולין, כדי להשתטח על קברו של הרבי רבי אלימלך מליזענסק זצ"ל שחל למחרת ביום ראשון, כ"א אדר.

אחד האברכים בקבוצה, נכד הגאון רבי יחזקאל ראטה - מרבניה הנוודעים של ארה"ב, פרש לישון בליל שבת, לאחר הסעודה. משום מה, השינה הייתה ממנו והלאה והוא לא הצליח למצוא תנומה לעפעפיו. האברך החליט לרדת לכיוון בית המדרש, השוכן באותו מבנה של הכנסת האורחים, שבעבר היה מעונו של הצדיק מקרעסטיר.

אך מסתבר שהדלת הייתה נעולה. מפאת השעה המאוחרת, המארגנים נעלו אותו מחשש שפוחזים מקומיים ינסו להיכנס לתוכו. האברך נותר בחוץ והחל לומר פרקי תהילים ליד חלונות בית המדרש - מהם בקע אור חיזור שהפציע החוצה.

דקות אחדות חלפו, ולפתע הופיע אחד המארגנים - צאצא של הצדיק, וכידו המפתחות.

לאחר שפתח את בית המדרש, שח לו המארגן מדוע הגיע למקום בשעה כזו:

"שכבתי על יצועי ונרדמתי. לפתע ראיתי בחלומי את זקני רבי ישעיה'לה הקורא לי לקום ולרדת לבית המדרש, על מנת לפתוח את הדלת. הקצתי לרגע והייתי בטוח שהחלום הוא מהרהורי ליבי. הן כל היום, עסקתי בהכנות השבת, ודמותו של הרבי ריצדה לנגד עיני מטבע הדברים. חשבתני להתייחס לכך בביטול ולחזור לישון.

"במהשבה שניה, אמרתי, הבה ננסה לראות בכל זאת, האמנם החלום שזוא ידבר או שיש בו קמזוץ של אמת. משראיתי אותך עומד ואומר תהילים, הייתי נסער ונרעש. הבנתי כי הצדיק טרח ובא אלי בחלום, כדי שאתה תוכל לומר תהילים מתוך רווחה ונועם. אכן, הצדיק דואג לכאי ביתו גם מהעולם העליון."

העכברים המצייתים לצדיק

פ"א היה איזה גוי רשע מרושע אשר היה מנהגו להציק ולעשות רע וסבל ליהודים בעירו, ומצד שני היו יהודים סוחרים שסבלו ממכת עכברים במחסני הסחורות שלהם, ר' ישעיה'לה שלח את שמשו שילך למחסני הסחורות ויאמר לעכברים שהרב צווה עליהם לעזוב את המקום וללכת אל הגוי והאנשים ראו בעיניהם כיצד גרודי עכברים עזבו את מחסני היהודים והלכו ומילאו את ביתו של אותו הגוי המציק, שבמהרה נאלץ בגלל העכברים לנוס את המקום.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הילולא דצדיקיא

יום שב"ק ג' אייר - רבי ישעיה מקערעסטירר ב"ד משה - תלמיד הרה"ק רבי צבי הירש מליסקא והרה"ק רבי מרדכי מנדבורנא (תרי"ה)	יום א' ד' אייר - רבי אריה לייב פוסטינר מקולאמא - תלמיד מרן הבעש"ט הק"ז זי"ע (תק"ה)
יום א' ד' אייר - רבי אריה לייב ב"ד משה צינץ מפלוצק - בעל אילת אהבים, אריה שאג גרש ירחים, דרשות מהר"ל, ברסת השיה, זכרון מלך, חידושי מהר"ל, גט מוקדש ועוד (תקצ"ג)	יום א' ד' אייר - רבי יוסף דוב בער הלוי סולובייציק מבריסק ב"ד יצחק זאב - בית הלוי (תרי"ב)
יום ב' ה' אייר - רבי משה דוד אסטרייכער אב"ד טשימפא ב"ד יוסף זלמן (תשי"ד)	יום ב' ה' אייר - רבי שמואל אליהו טייב ממוז'יץ ב"ד שאול ידידיה אליעזר (תשד"ב)
יום ב' ה' אייר - רבי משה זרח איידליץ מפרגא ב"ד מאיר - מלאכת מחשבת/אור לישדים (תק"מ)	יום ב' ה' אייר - רבי ישעיה ב"ד יהודה לייב פיק ב' ההגהות הנספות ל"מסורת הש"ס" (תקנ"ט)
יום ב' ה' אייר - רבי שמואל שמעלקא גינצלער אב"ד אויבער-ווישווע ב"ד משה לייב-משיב נפש (תרע"א)	

יום א' ד' אייר - רבי אליעזר חיים מיאמפאלי - סקאליע ב"ד ברוך (תרע"ז)	יום א' ד' אייר - רבי יוסף יעקב חיים ב"ד ישראל פרלוב מסטולין דטרוויט - ארה"ב (תש"ו)
יום א' ד' אייר - רבי ברוך מאיר ב"ד שמואל צבי ווייס מספינקא בעל אמרי יוסף (תרי"ט)	יום א' ד' אייר - רבי חיים סתהון אב"ד צפת ב"ד מנשה - ארץ החיים (תרע"ז)
יום א' ד' אייר - רבי יצחק הלוי איש הורוויץ אב"ד אה"ו [רבי איציק'ל המבורגר] ב"ד יעקב יוקל אב"ד ברוד (תקנ"ו)	יום א' ד' אייר - רבי מנחם מנדל הלברשטאם ב"ד אברהם שלום מסטראפקוב - ויליאמסבורג (תשי"ח)
יום א' ד' אייר - רבי יוסף יעקב מאלעסק ב"ד יהודה לייב (תקע"א)	יום א' ד' אייר - רבי אבי עזרא זעליג שפירא מבלנדוב ב"ד (תרט"ו)
יום א' ד' אייר - רבי ירחמיאל מפשיסחא בן היהודי הק' רבי יעקב יצחק (תקצ"א)	יום א' ד' אייר - רבי משה האגר משיאץ ב"ד ברוך מייז'יץ דער שבת יוד (תרפ"ג)
יום א' ד' אייר - רבי אביגדור ב"ד יצחק קרא ב' הקנה הגדול (ה' קצ"ט)	יום א' ד' אייר - רבי חיים פרידלנדר מליסקא ב"ד משה חתן רצ"ה מליסקא טל חיים (תרט"ח)
יום א' ד' אייר - רבי משה ב"ד ברוך הגר ר"י סערט ויז'ניץ - ברסת משה (תשנ"ט)	יום א' ד' אייר - רבי משה ב"ד ישראל אמן

אם מברכין על מעדן הבא בסוף הסעודה האוכל מעדן חלבי (באדי) בסעודת פת האם צריך לברך עליו שהכל או לא, הנה באופן שאוכלו עם הפת פשיטא דאי"צ לברך עליו דטפל הוא לפת, והשאלה בהיכא דאוכלו בסוף הסעודה לבדו אם יברך עליו.

בספר "ברכות כחלכתו" להר"י ונא שליט"א (עמ' קנז) מיייתי תשובה בהאי ענינא מהגאון רבי יעקב מאיר שטרן שליט"א דהעלה לדינא דאין צריך לברך עליו הגם דאוכלו בסוף הסעודה לבדו, ונימוקו, דאי' בראשונים דכתבו אהא דברכות (דף מא) ואיפסק בשו"ע או"ח (קעז), א) דברים הבאים בתוך הסעודה אם הם דברים הבאים מחמת הסעודה דהיינו דברים שדרך לקבוע סעודה עליהם לפת בהם את הפת כגון בשר ודגים וכו' אין טעונים ברכה לפניהם דברכת המוציא פוטרתו, וכתבו התוס' והרא"ש ועוד ראשונים (עיינ בבאה"ל שם) דה"ה דברים שאין דרך לפת בהם את הפת רק שבאים למזון ולשובע, ג"כ בכלל דברים הבאים בתוך הסעודה הם ואין צריך לברך עליהם, וכתב בתוכן דבריו וז"ל: "וממילא בנידון דידן שבאדי הנ"ל בא במקום לבן רגיל רק עשוי בטעם משובה, נמי דינו כנ"ל ואינו שונה מלבן פשוט".

שמעתה דהילכתא
 בירורי הלכה ומנהגי צדיקים
 בעניינים שונים
 בכתב ונערך ע"י הג"ר משה תליוה שליט"א - מח"ס ענפי משה וש"ס

המוציא לאוכלו לקינוח סעודה, וצ"ע. מיהו דעת הגה"ק חזו"ן איש זי"ע (דינים והנהגות פ"ה, אות ז') דיש לברך על קומפוט הבא בסוף הסעודה, וכן ראיתי להגר"ח קניבסקי שליט"א דמברך על קומפוט הבא בסוף הסעודה, אולם בקונטרס "אגן חסדר" לתולדות הגה"צ רבי אברהם גניחובסקי זצ"ל מובא דמנהגו היה לברך על שקד ולפטור את הקומפוט הבא בסוף הסעודה. והשתא יש לדון אם הך מעדן עם פירות דמי לקומפוט.

וכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א נוהג לברך על פירות משבעת המינים כגון תמר ודימונים לברכת העץ, ובגנה לברכת בורא פרי האדמה, ואח"כ אוכל הקומפוט. (זו"מ בשם י"ל)

והנה שמעתי מהגרי"מ שטרן שליט"א דאף במעדן שכזה אין צריך לברך עליו בסוף הסעודה, וגם דברכתו שהכל דהתתים טפלין למעדן עכ"ד. אלא שהרבה יש לדקדק שם אם אמנם בטילו מאחר וגדולים הם, ועיין היטב ב"פסקי תשובות" (ריב"ד) דמבואר דיש מקום לברך אתרווייהו, ומחרה"צ רבי דוד לייפער שליט"א אדמו"ר מנדבורנא חיפה שמעתי דאם החברה הכינה המעדן ואח"כ הכניסה בו הפירות יש לברך על הפרי ואח"כ על המעדן (בגוונא דיש פרי רב דמינכר ולא באופן שהפרי נימוח דשם לכאורה בטיל) ולדבריו לכאורה שפיר דמי לקומפוט, וצ"ע בזה לדינא. (נכתב לפולפולא בעלמא).

מעדן גלילי
 מעדן גלילי המצוי, נראה לענ"ד דיש לברך עליו כשאוכלו בסוף הסעודה דדמי טפי לגלידה, ואין נראה שבא לשובע רק לקינוח סעודה, אולם כשדיברתי בזה עם הגרי"מ שטרן שליט"א השיב לי דאף מעדן שכזה בא בשביל מזון סעודה ולא כגלידה, ואזיל לסברתו דלעיל דמעדן חשיב כחלק מהסעודה, ויל"ע.

מעדן עם חתיכות הפרי מעדינים שמעורב בהם חתיכות גדולות של פרי, וכגון מעדן בטעם תות, עם חתיכות הפרי דאוכלו בסוף סעודתו, יש לדון טפי אם יש לדונו קומפוט דב"ב (שם) כתב דיש לברך על קומפוט הבא בסוף הסעודה דאינו בא למזון רק לקינוח סעודה, אמנם בספר החפץ חיים (ח"א עמ' ריג) מובא דהח"ח זי"ע הדר ביה בסוף ימיו וקסבר שאין לברך על קומפוט בסוף הסעודה, הואיל ומנהגי הסעודה נשתנו ודעתו של אדם עליו משעה שמברך ברכת

אי דמי מעדן לגלידה
 עוד כתב הגרי"מ שטרן שליט"א (שם) דשאני מעדן מגלידה שהעלה בשו"ת "שבת חלו"ן" דיש לברך עליו כשאוכלה בסוף הסעודה, דגלידה לא באה בתור מזון לשבעה, אלא כקינוח ומתיקה בלבד, משא"כ דבר שבא בתור מזון והוא חלק מהסעודה, הגם שהוא עשוי בטעם משובח שהוא ממותק, מ"מ דינו כגבינה ויוגורט פשוט בלא טעם שבאין למזון ולשובע שאין מברכין עליהן.

נמצא לדבריו האוכל מעדן בסוף הסעודה אינו צריך לברך עליו מדחשיב חלק מהסעודה, וכן אמר לי הגרי"מ שטרן שליט"א להדיא.

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

ברכת מזל טוב מעומקא דליבא
 למעלת ידידינו היקר והמפואר, על כל מכיריו האהוב והגיב, עומד תמיד הכן לימינינו, מיקירי וחשובי אנ"ש, לבו ער והם לכל דבר שבקדושה, כלי מחויק ברכת, מופלג בכל מידה ומעלה, שבחו מי ימלל במיולה, הרה"ח ר' יצחק חאלץ הערמאן הי"ו ויליאמסבורג - ארה"ב לרגל שמחת אירוסיו הבן היקר המופלג בתו"ש מרדכי הי"ו עב"ג בשעתו ז"צ

יה"ד שיוכה לנחת מהם ומכל יוצ"ח והיוווג יעלה יפה לשם ולתפארת, ויזכו לבנות בית נאמן בישראל לתפארת המשפחה החשובה, ואך טוב וחסד יהיו מנת חלקו כל הימים אכ"ד.

גליון זה נדבת הנדיב רבי יצחק זאב הערמאן לרגל השמחה

ברכת מזל טוב
 הננו לברך לחברינו החשוב והנעלה, בתורת ה' יהגה, היקר מנפז ומפנינים, ממשכימי קום לעבודת השיי"ת, מחשובי אברכיניו ה"ה הרה"ח ר' משה לאמפין שליט"א חתן ידידינו הרב בערל קליין שליט"א לרגל שמחת הולדת הנכד - הבן יה"ד שיוכה לרוב נחת ושובע שמחות וכט"ס.

מעטירת אברכי מולל נץ "תורת שי"ג"

נדב לעילוי נשמת
 הר"ר מאיר יעקב קאפל בן הר"ר יוסף יהודה ז"ל נלב"ע ה' אייר תשנ"א ת. נ. צ. ב. ה. ===

הונצה ע"י בנו ידידינו החשוב, רודצו"ח הנה"ח ר' ישראל משה פרוימוביץ הי"ו - ירושלים

מזל טוב לבחור החשוב, מחשובי אנ"ש, מקושר לרבינו שליט"א, מופלג בתו"ש החתן מרדכי הערמאן בר' יצחק זאב הי"ו לרגל שמחת אירוסיו עב"ג בשעתו ז"צ

מזל טוב לבחור החשוב, מחשובי אנ"ש, מקושר לרבינו שליט"א, מופלג בתו"ש החתן מרדכי הערמאן בר' יצחק זאב הי"ו לרגל שמחת אירוסיו עב"ג בשעתו ז"צ

הר"ר יוסף ערבליך לרגל הכנס בנו לעול תומ"צ במז"ט

לעילוי נשמת
 החכם השלם והמקובל רבי שמואל בן הרה"ק רבי מבורך זי"ע נלב"ע א' אייר בשיבה טובה ת. נ. צ. ב. ה.

ברכת מזל טוב
 לידידינו הדגול מרובה, יקר רוח מאוד נעלה, מקושר לרבוה"ק בתעצומות הרה"ח ר' שמואל ברילל שליט"א בארא פארק - ארה"ב לרגל הכנס נכדו בבשאאע"ה בשעה טובה ומוצלחת

לעילוי נשמת
 האדמו"ר מראדוין הרה"צ ר' יעקב זלה"ה בן האדמו"ר מראדוין הרה"צ רבי מרדכי יוסף זלה"ה נלב"ע ביום המו' ה' אייר תשס"ט. זי"ע.

הבה"ח יוסף בר' יעקב שלמה בראווער לאירוסיו בשעתו ז"צ במז"ט

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"נ, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום כ' בערב

הארות הערות וכל ענין ניתן לשלוח לפקס המוערכת: 077-470-1893